

matein, quan me va caure el paquet i me vaig veure en
un regim perduda la feyna de tres dies, me va entrar una
gran desesperansa, pero tot seguit me vaig revenueir i pen-
sant en que ab pitjors contrarietats me trobaria, vaig
animosame i no m'hi dolgué tornar a refer la feyna. En
Parguet ja m'hi va dir que tots els caixistes s'han trobat d'a-
preuents en aquests transits. Jo tinc amor a m'aguest tre-
ball perquè ell me aconsella i dona un cert repòs al meu
esperit. Mentre treballa pensant ab la feyna no penso en res
més; i en acabant de treballar me trobo satisfet de mi
i m'hi sembla que aixís que faig més mercedor a la aten-
cion de tots vosaltres. Per això are no em tristaria una vi-
da d'estudi. Així no val dir que m'he deixat, puig a f. de donar
l'abast a la feyna literaria me cal treballar a les tardes
i escriure l' matein i a la nit. No sé si ja li deya que tinc
de fer una novel·la curta pera la Il·lustració. Mentre tinguí
aquests companys ab mi, no se com estich que no puch
fer res literari. Are parlant, are rient, are cantant cançons
de tota mena, moltes d'elles que m'han odiades puig no son
nostres, me distreuen. S'han comprat cartes i jugan i cri-
daran, i jo no sé com dir-hi pero m'hi destorban de les meves
feynes. Quan passa així, deixo la ploma i torno a compondre.
Per tot jo no sé jugar i no prenen a desaire el que jo treu-
lli. A voltes la meua actitud els avergonyeix i callen una
estona, pero tot seguit se m'oblidan. Penegen com uns car-
ters i així m'hi molesta molt més que no m'hi molestava a Bar-
celona, fins al punt de que no me'n vaig poder estar de dir-hi
pero no se'n poden citar. Fan bromes de tot i per ells no hi
ha res sagrat, ni res respectat. ¡Han profanat la meua cambra!

Ja m'hi tornat a lo matein sense volgues. No ho entenc
perquè es aquesta la meua preocupació d'avuy. Tan hermosa
que seria la companyia dels amichs si fossin com cal! Are
es ben cert que, ab tot el dolor del meu cor, preferiria estar sol
i acompanyat, ab els meus records, que no pas en mitja d'aquest
etern bullici que tan poch m'hi avé ab la situació nostra.

Li agrairé amich Puigol que no parli d'així al veingir.
Li estimaré, així matein que envia a portar aquesta pos-
tal a m'hi en Baste tan aviat com pugui a f. de donar-li temps
si es que val fer una altra pensament. També li agrairé enbuzi
a l'Almeida l'adjunta lletra. Digui al bon amich Pomar que deplo-
ra molt i molt que trobi entrebancs en el camí de la seva
felicitat. Jo m'hi puch aconsellar constancia i perseverancia com
per mi matein.

Donari grans records als meus amichs. A tots els tinc ben
present, puig la meua cambra ostenta els seus retrats. Tinc clavats a la
paret el grup general de l'Orpe i els retrats de Mallet, Nicolau, Cornella del
vint, La Vigne, Vives (l'oncle), Maragall, Pina i Soler etc. Me fan tots molta
companyia. Li demanarà a casa que m'enviï la postal abient es voste.
Respecte la senya de cançons, en Baste me va parlar d'un projecte que m'hi
va engrescar. Li pot realisar una molt bé. Quan ho heu resolt voste
i treballarà la organització d'agui salt.

Respecte als meus projectes jo crech que els amichs realisant mentes
no m'hi vinguen obstacles com els d'are que no m'hi permeten concen-
trarme. Rebi, bon amich Puigol, una forta abraçada de nou agui amich
J. M. Galt

Perpinyà 28 Janer 1906

Estimat amich Puigol: Jo que se las obli-
gacions que pesen al seu demunt (masses per cert, puig
així l'hi priva de produir en profit del seu nom) pot
comptar que no sols me faig perfecte carrech dels ob-
stacles que he de salvar pera escriure, sinó que les seues
cartas son las que més agraeixo per lo que de sacrifici
i bona voluntat representan. Així donchs pensí que
si trigo a rebre resposta de voste no me'n sento gens
oblidat, i així li dono dret a contestar-me quan bo-
nament pugui i no tinguí feyna perentoria a que aten-
dre. "Un bon dinar fa de bon esperar" i com que les
seues lletres totas plenas d'afecte per mi, son un exqui-
sit menjar pera l'meu esperit, vegi'm la rasió del
perquè li estimo així matein las cartas que trigan
com en altres estimo la prompta resposta. Però que fa
per mi pera preocupar-me més en perjudici de las obliga-
cions.

Respecte l'assumpto de diners, que ab tanta deli-
dosa voste tren a relluir, jo m'hi quedo molt agratit.
Per are visch. La bona administració fa miracles i aquest
serà un concisament que hauré adquirit a causa de mon
exil. Encare que el Restaurant que m'hi serveix es un res-
taurant d'obres, jo m'hi vaig habituant. Al f. i al cap i que poch jo are més que un obrer? I encare
un obrer sense feyna, i mellor dit sense guany, puig
gracias a Deu, de feyna no me'n falta. Per lo de més
no tinc altres necessitats i fins trobo una mena de plaer
en abstenir-me de tot mentre els meus guanyos no m'hi man-
tinguin. Creguin amich Puigol que quan un no pert la re-
mitat, la vida regulada d'abstinecia de lo que superflus es
hermosa. Quan jo m'hi guanyi la vida ja veurà com me pro-
porcionare també aquests petits dispendis que are m'hi seria
impossible fer ab diners que no son guanyats ab mon treball.
Voste que sap llegir en els esperits, per poch que procuri posar-se
mentalement en una situació comprendrà a que obedeix a-
quest pensament i aquest obrer de conformitat ab els meus
sentiments humanissims.

Ademés la estada agui dels del Progrés (que ja l'hi aplica-
mes en avall com son agui encare) no m'hi ha causat perjudici
material. Ells viuen de fonsos particulars que li serveixen
cio recanda per ells precisament. La seva estada agui m'hi

